

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 15 JUILLET 1924.

Projet de loi relatif à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré (1).

Wetsontwerp op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood (1).

TEXTE
ADOPTÉ AU PREMIER VOTE (2).

TITRE I.

Des Assurés obligatoires.

CHAPITRE I.

Des Assujettis.

ARTICLE PREMIER.

L'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré est obligatoire pour tous les *travailleurs* des deux sexes occupés pour le compte d'un employeur et dont la rémunération annuelle ne dépasse pas 12,000 fr. Ce maximum est augmenté de 1000 fr. par enfant légitime ou reconnu âgé de moins de 16 ans à charge de l'assujetti.

TEKST
IN EERSTE LEZING AANGENOMEN (2).

TITEL I.

Verplichte verzekering.

HOOFDSTUK I.

Verzekeringsplichtigen.

EERSTE ARTIKEL.

Al de *arbeiders* van beiderlei kunne, voor rekening van een werkgever werkzaam en wier jaarloon niet 12,000 frank overschrijdt, zijn verplicht zich te verzekeren tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood. Dit maximum wordt verhoogd met 1000 frank voor elk wettig of erkend kind beneden 16 jaar ten laste van den verzekeringsplichtige.

(1) Projet de loi, n° 18 (1922-1923).

Rapport, n° 122.

Amendements, n°s 306, 326, 338, 356, 365 et 367.

(2) Les amendements adoptés au premier vote sont imprimés en caractères italiques.

(1) Wetsontwerp, n° 18 (1922-1923).

Verslag, n° 122.

Amendementen, n°s 306, 326, 338, 356, 365 en 367.

(2) De amendementen, in eerste lezing aangenomen, zijn *cursief* gedrukt.

ART. 2 (ancien 3).

Ne sont pas soumises aux dispositions de la présente loi :

1° les personnes occupées pour le compte de l'État, des provinces, des communes ou des autres administrations publiques et qui ont droit à une pension de retraite en vertu des règlements qui les régissent *sans qu'elles aient à fournir aucune contribution pour la constituer* ;

2° les personnes tombant sous l'application des lois spéciales coordonnées par l'arrêté royal du 30 août 1920 sur les pensions des ouvriers mineurs ;

3° les personnes tombant sous l'application de la loi du 7 août 1922 relative au contrat d'emploi.

ART. 3 (ancien 4).

Les salariés étrangers travaillant en Belgique sont soumis au même régime que les salariés belges.

Ils ne peuvent bénéficier de la contribution de l'État que si les pays d'origine garantissent aux Belges des avantages équivalents.

Lorsqu'ils n'ont point droit à la cotisation patronale, celle-ci est versée dans le Fonds spécial prévu à l'article 20.

CHAPITRE II.**Des versements obligatoires.****SECTION I.****Montant des versements obligatoires.****ART. 4 (ancien 5).**

Les assujettis sont tenus d'opérer mensuellement au minimum un ver-

ART. 2 (vroeger 3).

Zijn niet aan de bepalingen dezer wet onderworpen :

1° de personen, die ten laste van het Rijk, van de provinciën, van de gemeenten of van andere openbare besturen werkzaam zijn en krachtens reglementen, waardoor ze worden beheerscht, recht hebben op ouderdomsrente, *zonder dat zij eenige bijdrage moeten storten tot vestiging daarvan* ;

2° de personen, waarop de bij Koninklijk besluit van 30 Augustus 1920 samengeschakelde wetten op de pensioenen der mijnwerkers toepasselijk zijn ;

3° de personen, waarop de wet van 7 Augustus 1922 op de bedienden-arbeidsovereenkomst toepasselijk is.

ART. 3 (vroeger 4).

De vreemde arbeiders, in België werkzaam, vallen onder dezelfde regeling als de Belgische arbeiders.

Zij hebben geen recht op de Rijksbijdrage, tenzij de landen, waaruit zij herkomstig zijn, aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verzekeren.

Wanneer zij op de werkgeversbijdrage geen recht hebben, dan wordt deze in het bij artikel 20 voorzien Bijzonder Fonds gestort.

HOOFDSTUK II.**Verplichte stortingen.****AFDEELING I.****Bedrag der verplichte stortingen.****ART. 4 (vroeger 5).**

De verzekeringsplichtigen zijn gehouden, als minimum een maande

sement dont la quotité est fixée comme suit :

- 1° assujettis célibataires du sexe masculin, âgés de moins de 18 ans et assujettis du sexe féminin : 1 franc ;
- 2° autres assujettis : 3 francs.

ART. 5 (ancien 6).

La cotisation mensuelle de l'employeur est fixée, au minimum, comme suit :

- 1° pour les assujettis célibataires du sexe masculin, âgés de moins de 18 ans et les assujettis du sexe féminin : 1 franc ;
- 2° pour les autres assujettis : 3 fr.

ART. 6 (ancien 7).

Les versements minima prévus aux articles 4 et 5 sont opérés jusqu'au moment où l'assujetti atteint l'âge de 65 ans accomplis.

Ils sont effectués à capital abandonné.

ART. 7 (ancien 8).

Le versement de l'assujetti est prélevé sur son salaire par l'employeur.

Tout employeur est tenu d'inscrire dans le règlement d'atelier de son exploitation, une stipulation additionnelle déterminant les conditions dans lesquelles ce prélèvement sera opéré en conformité des dispositions de la présente loi et des arrêtés d'exécution.

L'employeur doit sa cotisation pour tout salarié occupé à son service aux époques qui seront fixées pour la perception du versement personnel.

lijksche storting te doen, waarvan het bedrag wordt vastgesteld als volgt :

- 1° verzekeringsplichtige jonkmans, minder dan 18 jaar oud, en vrouwelijke verzekeringsplichtigen : 1 fr. ;
- 2° Andere verzekeringsplichtigen : 3 frank.

ART. 5 (vroeger 6).

De maandelijksche minimum-bijdrage van den werkgever wordt vastgesteld als volgt :

- 1° voor de verzekeringsplichtige jonkmans van minder dan 18 jaar en voor de vrouwelijke verzekeringsplichtigen : 1 frank ;
- 2° voor de andere verzekeringsplichtigen : 3 frank.

ART. 6 (vroeger 7).

De bij de artikelen 4 en 5 voorziene minimum-stortingen worden gedaan tot op het oogenblik dat de verzekeringsplichtige ten volle 65 jaar bereikt.

Zij worden gedaan met afstand van kapitaal.

ART. 7 (vroeger 8).

De door den verzekeringsplichtige te storten som wordt van zijn salaris door den werkgever afgehouden.

Elke werkgever is er toe gehouden, in het werkplaatsreglement van zijn onderneming een aanvullingsbepaling in te lasschen tot vaststelling der voorwaarden, waaronder bedoelde afhouding overeenkomstig de bepalingen dezer wet en de uitvoeringsbesluiten dient gedaan.

De werkgever is, voor elken arbeider, in zijn dienst werkzaam, zijn bijdrage verschuldigd op de tijdstippen die voor het innen van de persoonlijke storting zullen worden vastgesteld.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour la perception du versement personnel et la remise de celui-ci, et de la cotisation patronale à la Caisse Générale de Retraite. Ce versement s'effectuera soit directement par l'employeur, soit par l'entremise d'une société mutualiste reconnue.

ART. 8 (ancien 9).

La contribution annuelle de l'État est fixée, par franc versé à capital abandonné au compte de l'intéressé à : 1 franc pour les assujettis nés de 1861 à 1868;

0.75 fr. pour les assujettis nés de 1869 à 1874;

0.60 fr. pour les assujettis nés de 1875 à 1880;

0.50 fr. pour les assujettis nés après 1880.

Sauf l'exception prévue à l'article 13, cette contribution est définitivement acquise à son bénéficiaire; elle est payée sous forme de rente, à prendre cours aux époques fixées à l'article 10.

Cette contribution est accordée jusqu'au moment où il aura été constitué au moyen de celle-ci, une rente-vieillesse personnelle de 240 francs et une rente totale de 240 francs au profit de l'épouse de l'assujetti. Cette dernière rente est payée à concurrence d'un maximum de 120 francs si l'intéressée entre en jouissance de sa rente de survie avant d'avoir atteint l'âge de 65 ans. Dans ce cas, l'intervention maximum de l'État dans la constitution de la rente-vieillesse de celle-ci est limitée à la différence entre le montant de sa part contributive dans la rente de

Een Koninklijk besluit regelt het innen der persoonlijke storting en het overmaken daarvan, alsmede van de werkgeversbijdrage aan de Algemeene Lijfrentekas. Die storting zal worden gedaan hetzij rechtstreeks door den werkgever, hetzij door toedoen van een erkende mutualiteitsvereniging.

ART. 8 (vroeger 9).

De jaarlijksche Rijksbijdrage wordt vastgesteld per frank, op de rekening van den belanghebbende gestort met afstand van kapitaal : op 1 frank voor de verzekeringsplichtigen geboren binnen de jaren 1861-1868;

0.75 fr. voor de verzekeringsplichtigen geboren binnen de jaren 1869-1874;

0.60 fr. voor de verzekeringsplichtigen geboren binnen de jaren 1875-1880;

0.50 fr. voor de verzekeringsplichtigen geboren na 1880.

Behoudens de bij artikel 13 voorziene uitzondering wordt die bijdrage onherroepelijk aan den gerechtigde verleend; zij wordt onder den vorm van rente, ingaande op de bij artikel 10 vastgestelde tijdstippen, bepaald.

Die bijdrage wordt verleend totdat daardoor zijn gevestigd eene persoonlijke oudersdomrente van 240 frank en eene totale rente van 240 frank ten behoeve van de vrouw van den verzekeringsplichtige. Deze laatste rente wordt ten bedrage van ten hoogste 120 frank betaald, indien de betrokkene in het genot harer overlevingsrente treedt alvorens den leeftijd van 65 jaar te hebben bereikt. In dit geval wordt 's Rijks maximum-bijdrage in het vestigen van hare ouderdomsrente beperkt tot het verschil tusschen het bedrag van zijn aandeel in de over-

survie et la rente totale de 240 francs. Si l'intéressée entre en jouissance de sa rente-vieillesse avant d'avoir bénéficié de la rente de survie, la rente maximum de 240 francs constituée au moyen de la contribution de l'État lui est payée, mais l'intervention de l'État dans la constitution de la rente de survie est limitée à la différence entre la rente totale de 240 francs et la part contributive de l'État dans la constitution de la rente-vieillesse.

Toutefois, la contribution de l'État est limitée à un versement annuel total maximum de 288 francs inscrit au compte de l'assujetti (1).

ART. 9 (ancien 11).

Le mode de perception des versements personnels et des cotisations patronales des travailleurs à domicile *et des travailleurs* rémunérés à façon, aux pièces ou à la tâche, sera déterminé par arrêté royal.

(1) L'ancien article 10 a été supprimé au premier vote. Il était conçu comme suit

ART. 10.

A défaut pour l'assujetti de fournir la preuve qu'il a satisfait aux obligations légales, l'employeur est tenu de prélever sur le salaire de celui-ci, le montant du versement personnel. La somme ainsi retenue sera déposée par les soins de l'employeur et concurremment avec la cotisation patronale y afférente à la Caisse générale d'Épargne et de Retraite.

Un arrêté royal fixera le mode de preuve à fournir aux employeurs par les assujettis.

levingsrente en de totale rente van 240 frank. Indien de betrokkene in het genot van hare ouderdomsrente treedt alvorens de overlevingsrente te hebben opgetrokken, wordt de maximum-rente van 240 frank, gevestigd door 's Rijks bijdrage, haar betaald, doch 's Rijks bijdrage in het vestigen van de overlevingsrente wordt beperkt tot het verschil tusschen de totale rente van 240 frank en 's Rijks aandeel in het vestigen van de ouderdomsrente.

Evenwel wordt 's Rijks bijdrage beperkt tot eene jaarlijksche totale storting van ten hoogste 288 frank, op de rekening van den verzekeringsplichtige ingeschreven (1).

ART. 9 (vroeger 11).

De wijze van inning der persoonlijke stortingen en der werkgeversbijdragen voor de huisarbeiders en voor de arbeiders betaald tegen maakloon, per stuk of per taak, wordt geregeld bij Koninklijk besluit.

(1) Het vroeger artikel 10 werd in eerste lezing weggelaten. Het luidde :

ART. 10

Laat de verzekeringsplichtige er niet van blijken dat hij aan de wettelijke verplichtingen heeft voldaan, dan is de werkgever er toe gehouden het bedrag van de persoonlijke storting van het loon van den verzekeringsplichtige af te houden. Het alzoo afgehouden bedrag wordt door toedoen van den werkgever gelijktijdig met de daarmee in verband staande werkgeversbijdrage in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gestort.

Bij een Koninklijk besluit zal de wijze worden vastgesteld, waarop de verzekeringsplichtigen dienen te bewijzen dat zij aan hun verplichtingen hebben voldaan.

SECTION II.

Destination des versements obligatoires

ART. 10 (ancien 12).

Le montant du versement personnel et de la cotisation patronale est destiné à constituer au minimum les rentes suivantes :

1° Une rente-vieillesse de 480 fr. au profit de l'assujetti. Cette rente et celle constituée au moyen de la contribution de l'État prend cours à partir du *mois* suivant celui pendant lequel l'assujetti a accompli sa soixante-cinquième année;

2° Une rente de survie de 240 francs au profit de l'épouse de l'assujetti et de ses enfants légitimes *ou reconnus*.

Cette rente et éventuellement la rente constituée au moyen de la contribution de l'État est payable après le décès du mari à sa veuve; *elle prend cours à partir du mois suivant celui du décès de l'assujetti*.

Elle est payable après le décès des deux époux et en cas d'existence d'enfants légitimes issus de leur union *ou reconnus par eux* et âgés de moins de 16 ans, au Fonds spécial prévu à l'article 20 à charge pour cet organisme de payer, concurremment avec la majoration dont il est question à l'article 18, à la personne ou à l'organisme qui, en fait, a la charge des enfants et jusqu'au moment où ceux-ci auront atteint l'âge de 16 ans, une allocation annuelle de 120 francs ;

AFDEELING II.

Bestemming der verplichte stortingen.

ART. 10 (vroeger 12).

Het bedrag van de persoonlijke storting en van de werkgeversbijdrage is bestemd om de volgende minimumrenten te vestigen :

1° Een ouderdomsrente van 480 frank ten behoeve van den verzekeringsplichtige. Deze rente, alsmede die gevestigd door middel van 's Rijks bijdrage gaan in met *de maand* volgende op *die*, in den loop waarvan de verzekeringsplichtige zijn vijf en zestigste jaar heeft bereikt ;

2° Een overlevingsrente van 240 frank ten behoeve van de echtgenoot van den verzekeringsplichtige, alsmede van zijn wettige of erkende kinderen.

Die rente en, bij voorkomend geval, de rente gevestigd door middel van 's Rijks bijdrage zijn, na het overlijden van den man, betaalbaar aan zijne weduwe; *zij gaat in met de maand* volgende op *die*, in den loop waarvan de verzekeringsplichtige is overleden.

Na het overlijden van beide echtgenooten en zoo er wettige kinderen zijn, uit hun huwelijk geboren *of door hen erkend* en minder dan 16 jaar oud, is zij betaalbaar aan het Bijzonder Fonds voorzien bij artikel 20, met verplichting, voor dit Fonds, eene jaarlijkse tegemoetkoming van 120 frank te betalen, te gelijk met den bij artikel 18 bedoelden toeslag, aan den persoon of aan de instelling die werkelijk voor de kinderen moet zorgen en totdat deze den leeftijd van 16 jaar bereiken ;

3e Une rente-vieillesse de 480 fr. au profit de l'épouse de l'assujetti.

Cette rente et éventuellement celle constituée au moyen de la contribution de l'État *prend cours* à partir du mois suivant celui *pendant lequel* l'intéressé a accompli sa soixante-cinquième année.

L'assujetti est dispensé de constituer cette rente lorsque son épouse est titulaire d'une rente personnelle de vieillesse de 720 francs.

SECTION III. — Répartition des versements obligatoires.

ART. 11 (ancien 13.)

Les versements effectués par les assujettis célibataires du sexe masculin âgés de moins de 18 ans et les assujettis du sexe féminin, la cotisation patronale et la contribution de l'État y afférentes sont affectés à la constitution de la rente-vieillesse.

ART. 12 (ancien 14).

Les versements effectués par les assujettis célibataires du sexe masculin âgés de 18 ans et plus et les assujettis veufs ou divorcés, la cotisation patronale et la contribution de l'État y afférentes, sont affectés à concurrence de 50 p. c., à la constitution de la rente-vieillesse et de 50 p. c. à la constitution d'un capital destiné à être converti en rentes de survie au moment du mariage de l'intéressé.

Dès qu'un capital de 1,800 francs a été constitué, l'entièreté du versement

3e Eene ouderdomsrente van 480 fr. ten behoeve van de echtgenoot van den verzekeringsplichtige.

Bedoelde rente en, bij voorkomend geval, die gevestigd door middel van 's Rijks bijdrage, gaat in met de *maand* volgende op *die*, in den loop waarvan de belanghebbende haar vijf en zestigste jaar heeft bereikt.

De verzekeringsplichtige wordt er van vrijgesteld, bedoelde rente te vestigen, als zijn echtgenoot op een persoonlijke ouderdomsrente van 720 frank recht heeft.

AFDEELING III. — Omslag der verplichte stortingen.

ART. 11 (vroeger 13).

De door de verzekeringsplichtige jonkmans van minder dan 18 jaar en door de vrouwelijke verzekeringsplichtigen gedane stortingen, alsmede de daarmee in verband staande werkgevers- en Rijksbijdragen worden bestemd tot het vestigen van de ouderdomsrente.

ART. 12 (vroeger 14).

De door de verzekeringsplichtige jonkmans van 18 jaar en meer, alsmede door de verzekeringsplichtigen, weduwnaars of gedivorceerden, gedane stortingen, en de daarmee in verband staande werkgevers- en Rijksbijdrage worden bestemd, ten bedrage van 50 t. h., tot het vestigen van de ouderdomsrente en ten bedrage van 50 t. h. tot het vormen van een kapitaal bestemd om in overlevingsrenten te worden omgezet bij het in het huwelijk treden van den belanghebbende.

Zoodra er een kapitaal van 1,800 fr. is gevormd, wordt het totaal van de

personnel, de la cotisation patronale et de la contribution de l'État est affectée à la constitution de la rente-vieillesse de l'assujetti.

ART. 13 (ancien 15).

Si l'assujetti célibataire vient à décéder avant d'avoir contracté mariage, ou si l'assujetti veuf ou divorcé décède avant d'avoir contracté un nouveau mariage, le capital constitué au moyen des versements personnels et des cotisations patronales pour la création de la rente-survie est versé au Fonds spécial, dont il est question à l'article 20.

ART. 14 (ancien 16).

Les versements effectués par les assujettis mariés, la cotisation patronale et la contribution de l'État y afférentes, sont affectés à concurrence de 50 p. c. à la constitution de la rente-vieillesse de l'assujetti et de 50 p. c. à la constitution de la rente de survie et dès que celle-ci est parfaite, à la constitution de la rente-vieillesse de l'épouse.

Lorsque la rente-vieillesse de l'épouse est constituée ou lorsque l'épouse est titulaire d'une rente de vieillesse de 720 francs, y compris la rente formée au moyen de la contribution ou des primes de l'État, l'ensemble des versements, la cotisation patronale et la contribution de l'État y comprises est affecté à la constitution de la rente-vieillesse de l'assujetti.

persoonlijke storting, van de werkgevers- en de Rijksbijdrage bestemd tot het vestigen van de ouderdomsrente van den verzekeringsplichtige.

ART. 13 (vroeger 15).

Indien de verzekeringsplichtige jonkman komt te sterven, alvorens een huwelijk te hebben aangegaan, of indien de verzekeringsplichtige weduwnaar of gedivorceerde sterft alvorens opnieuw in het huwelijk te zijn getreden, dan wordt het kapitaal, door middel van de persoonlijke stortingen en van de werkgeversbijdrage gevormd om de overlevingsrente te vestigen, in het bij artikel 20 bedoeld Bijzonder Fonds gestort.

ART. 14 (vroeger 16).

De door de gehuwde verzekeringsplichtigen gedane stortingen en de daarmee in verband staande werkgevers- en Rijksbijdragen worden bestemd, ten bedrage van 50 t. h., om de ouderdomsrente van den verzekeringsplichtige en ten bedrage van 50 t. h. de overlevingsrente te vestigen en, zoodra deze haar volle bedrag heeft bereikt, om de ouderdomsrente van de echtgenoot te vestigen.

Wanneer de ouderdomsrente der echtgenoot is gevestigd of wanneer de echtgenoot gerechtigd is op een ouderdomsrente van 720 frank, met inbegrip van de rente wegens 's Rijks bijdrage of premiën, wordt het totaal der stortingen, met inbegrip van de werkgeversbijdrage en de Rijksbijdrage, bestemd tot het vestigen van de ouderdomsrente van den verzekeringsplichtige.

ART. 15 (ancien 17).

Lorsqu'une rente de survie de 360 francs, y compris la rente formée au moyen de la contribution de l'État, n'aura pas été entièrement constituée, l'État accorde aux veuves des assujettis gratuitement et sans condition une majoration de 120 francs, sans que cependant le total de la majoration et de la rente de survie acquise puisse dépasser 360 francs.

ART. 16 (ancien 18).

Cette majoration cesse d'être payée dans le cas où la bénéficiaire se remarie ou lorsqu'elle est admise au bénéfice soit de la majoration prévue aux articles 22 et 28, soit de l'allocation gratuite de la vieillesse.

ART. 17 (nouveau).

La majoration prévue à l'article 15 sera, de droit et sans condition, accordée, à titre d'allocation de veuvage, aux veuves des bénéficiaires de la pension de vieillesse prévue par la loi du 20 août 1920, jusqu'au moment où elles auront atteint l'âge de 65 ans accomplis.

ART. 18 (ancien 19).

Il est accordé annuellement à la veuve une majoration de 120 francs par enfant légitime ou reconnu âgé de moins de 16 ans.

ART. 19 (ancien 20).

Les orphelins de père et de mère bénéficient jusqu'à l'âge de 16 ans de cette augmentation.

ART. 15 (vroeger 17).

Werd eene overlevingsrente van 360 frank, met inbegrip van de rente wegens 's Rijks bijdrage, niet ten volle gevestigd, dan verleent het Rijk aan de weduwen der verzekeringsplichtigen om niet en onvoorwaardelijk een toeslag van 120 frank, met dien verstande nochtans dat deze, gevoegd bij de verworven rente, 360 frank niet mag overschrijden.

ART. 16 (vroeger 18).

Bedoelde toeslag wordt niet meer verleend indien de toeslaggenietende opnieuw in het huwelijk treedt of wanneer zij met den bij de artikelen 22 en 28 voorzienen toeslag of met de om niet verleende ouderdomstoeslage wordt begunstigd.

ART. 17 (nieuw).

De bij artikel 15 voorziene toeslag zal, rechtens en onvoorwaardelijk, als tegemoetkoming in den weduwestaat worden verleend aan de weduwen van de gerechtigden op het ouderdomspensioen, voorzien bij de wet van 20 Augustus 1920, tot op het oogenblik dat zij den ouderdom van volle 65 jaar hebben bereikt.

ART. 18 (vroeger 19).

Er wordt jaarlijks aan de weduwe voor elk wettig of erkend kind van minder dan 16 jaar, een toeslag van 120 frank verleend.

ART. 19 (vroeger 20).

De weezen, die beide ouders hebben verloren, genieten bedoelden toeslag tot den leeftijd van 16 jaar.

Elle est payée concurremment avec l'allocation prévue à l'article 10, n° 2°, à la personne ou à l'organisme qui, en fait, a la charge des enfants.

ART. 20 (ancien 21).

Les majorations prévues aux articles 15, 18 et 19 sont à charge d'un Fonds spécial dont l'organisation et le fonctionnement seront réglés par un arrêté royal.

L'État met annuellement à la disposition de cet organisme les sommes nécessaires pour parfaire le déficit éventuel de ses ressources.

ART. 21 (ancien 22).

Le Fonds spécial jouit de la personification civile et peut recevoir des dons et des legs moyennant autorisation du Ministre de l'Industrie et du Travail.

CHAPITRE III.

Dispositions transitoires

ART. 22 (ancien 29).

Tant que les versements minima obligatoires régulièrement effectués y compris la cotisation minimum patronale et la contribution de l'État n'auront pas constitué au profit des assujettis une rente-vieillesse de 720 francs, l'État accorde aux intéressés une majoration égale à la différence entre la rente qui aurait été produite si les versements obligatoires réglementaires avaient été régulièrement opérés et la rente maximum de 720 francs.

Le montant de cette majoration est fixé au tableau annexé à la présente

Hij wordt, te gelijk met de tegemoetkoming voorzien bij artikel 10, n° 2°, betaald aan den persoon of aan de instelling, die werkelijk voor de kinderen zorgt.

ART. 20 (vroeger 21).

De bij de artikelen 15, 18 en 19 voorzienetoeslagen komen ten bezware van een Bijzonder Fonds, waarvan de inrichting en de werking bij Koninklijk besluit zullen worden geregeld.

De Staat stelt jaarlijks de sommen, noodig om het eventueel tekort van de geldmiddelen daarvan te dekken, ter beschikking van bedoeld organisme.

ART. 21 (vroeger 22).

Het Bijzonder Fonds geniet rechts-persoonlijkheid en mag, mits daartoe door den Minister van Nijverheid en Arbeid te zijn gemachtigd, giften en legaten ontvangen.

HOOFDSTUK III.

Overgangsbepalingen

ART. 22 (vroeger 29).

Zoolang eene ouderdomsrente van 720 frank ten behoeve van de verzekeringsplichtigen niet gevestigd is door middel van de geregeld gedane verplichte minimum-stortingen met inbegrip van de minimum-bijdrage der werkgevers en van 's Rijks bijdrage, verleent het Rijk aan de belanghebbenden een toeslag gelijk aan het verschil tusschen de rente, die zou gevestigd zijn, indien al de verplichte stortingen geregeld werden gedaan, en de maximum-rente van 720 frank.

Het bedrag van dien toeslag wordt op de bij deze wet gevoegde tabel

loi. Il pourra être modifié par arrêté royal dans le cas où des changements seraient apportés aux tarifs de la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite.

ART. 23 (ancien 30).

Cette majoration est accordée dans les conditions fixées pour l'attribution de l'allocation gratuite de vieillesse dont il est question au titre IV ci-après.

Toutefois il doit avoir été versé au compte de l'intéressé pour la constitution de la rente-vieillesse, au minimum :

300 francs s'il s'agit d'assujettis du sexe féminin et 450 francs s'il s'agit d'assujettis du sexe masculin, en 25 versements annuels au moins s'ils sont nés postérieurement à l'année 1901;

240 francs ou 360 francs en 20 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1901 à 1892;

180 francs ou 270 francs en 15 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1891 à 1882;

120 francs ou 180 francs en 10 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1881 à 1872;

60 francs ou 90 francs en 5 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1871 à 1867;

36 francs ou 54 francs en 3 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1866 à 1864;

24 francs ou 36 francs en 2 versements annuels au moins s'ils sont nés en 1863;

vastgesteld. Het kan bij Koninklijk besluit worden gewijzigd, ingeval in de tarieven van de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas wijzigingen mochten worden gebracht.

ART. 23 (vroeger 30).

Bedoelde toeslag wordt verleend onder de voorwaarden vastgesteld voor het om niet verleen en der ouderdoms-toelage, waarvan in onderstaande titel IV sprake is.

Evenwel moet, op rekening van den belanghebbende, tot vestiging van de ouderdomsrente gestort zijn geweest minstens :

300 frank wanneer het gaat om vrouwelijke verzekeringsplichtigen en 450 frank wanneer het gaat om mannelijke verzekeringsplichtigen, in minstens 25 jaarlijksche stortingen indien zij geboren zijn na het jaar 1901;

240 frank of 360 frank, in minstens 20 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1901-1892;

180 frank of 270 frank in minstens 15 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1891-1882;

120 frank of 180 frank in minstens 10 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1881-1872;

60 frank of 90 frank in minstens 5 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1871-1867;

36 frank of 54 frank in minstens 3 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1866-1864;

24 frank of 36 frank in minstens 2 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn in 1863;

12 francs ou 18 francs en 1 versement annuel s'ils sont nés en 1862.

Les versements annuels dépassant 24 francs pour les assujettis du sexe féminin et de 36 francs pour les assujettis du sexe masculin ne sont comptés que pour ce montant dans le calcul du minimum ci-dessus.

Les versements annuels qu'auraient effectués les intéressés en qualité d'assurés libres, entrent en ligne de compte dans les mêmes conditions pour la fixation des minima ci-dessus.

Toutefois, la majoration est acquise de droits à tous ceux qui ont été assujettis de 51 à 65 ans et ont effectué au cours de chacune de ces années les versements réglementaires.

TITRE II.

Des Assurés libres.

Art. 24 (ancien 31).

Des primes seront accordées par l'État aux personnes reprises à l'article suivant qui effectueront des versements en vue de la constitution d'une rente de vieillesse et d'une rente de survie.

Art. 25 (ancien 32).

Peuvent bénéficier des primes :

1° l'épouse des assujettis et leurs enfants légitimes âgés de 6 ans au moins ;

2° toutes les personnes qui ne tombent pas sous l'application du titre I de la présente loi et dont les revenus ne dépassent pas 15,000 francs, leur épouse et leurs enfants légitimes, âgés de 6 ans au moins.

12 frank of 18 frank in 1 jaarlijksche storting, indien zij geboren zijn in 1862.

De jaarlijksche stortingen, die voor de vrouwelijke verzekeringsplichtigen 24 frank, en voor de mannelijke verzekeringsplichtigen 36 frank overschrijden, worden enkel voor dit bedrag in het berekenen van bovenstaand minimum in aanmerking genomen.

De jaarlijksche stortingen, die de belanghebbenden als vrijwillig verzekerden mochten hebben gedaan, worden onder dezelfde voorwaarden voor het vaststellen van bovenvermelde minima in acht genomen.

De toeslag wordt echter van rechtswege bekomen door al degenen, die binnen de jaren 51-65 verzekeringsplichtig waren en in den loop van elk dier jaren de verplichte stortingen hebben gedaan.

TITEL II.

Vrijwillige verzekering.

Art. 24 (vroeger 31).

Rijkspremiën worden verleend aan de in het volgend artikel bedoelde personen, die, met het oog op het vestigen van een ouderdomsrente en een overlevingsrente, stortingen zullen doen.

Art. 25 (vroeger 32).

Kunnen met de premiën worden begunstigd :

1° De echtgenooten van de verzekeringsplichtigen en hunne wettige kinderen van minstens 6 jaar oud ;

2° Al de personen, die niet onder de toepassing vallen van Titel I dezer wet en wier inkomsten niet 15,000 frank overschrijden, hun echtgenooten en hun wettige kinderen van minstens 6 jaar oud.

Ce maximum est augmenté de 500 francs par enfant, légitime ou reconnu, âgé de moins de 16 ans, à charge de l'assuré.

Art. 26 (ancien 33).

Les primes de l'Etat sont accordées dans les limites et conditions fixées aux articles 9 et 34 de la présente loi. Sauf l'exception prévue à l'article 27, litt. B, 2e, ces primes sont définitivement acquises à leur bénéficiaire ; elles seront payées aux ayants droit sous forme de rente lors de l'entrée en jouissance des rentes.

Art. 27 (ancien 34).

Les primes sont accordées :

A. — A concurrence d'un maximum annuel de 144 francs :

Pour les versements destinés à la constitution d'une rente de vieillesse en faveur des épouses et des enfants légitimes, des assujettis et des personnes assurées dont les revenus ne dépassent pas le maximum fixé à l'article 25 ;

B. — A concurrence d'un maximum annuel de 144 francs :

1° Pour les versements opérés en vue de la constitution d'une rente de vieillesse en faveur des personnes dont les revenus ne dépassent pas le maximum fixé à l'article 25 ;

2° Pour la constitution d'une rente de survie, ou, si l'assuré est célibataire du sexe masculin, veuf ou divorcé, pour la constitution d'un capital destiné à être converti en rente de survie en cas de mariage ou de remariage.

Les dispositions de l'article 13 sont applicables au capital constitué au

Dit maximum wordt verhoogd met 500 frank voor elk wettig of erkend kind beneden 16 jaar ten laste van den verzekerde.

Art. 26 (vroeger 33).

De Rijkspremiën worden verleend binnen de grenzen en onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 9 en 34 dezer wet. Behoudens de bij art. 27, litt. B, 2°, voorziene uitzondering, worden de premiën onherroepelijk aan den gerechtigde verleend ; zij worden aan de rechthebbenden te gelijk met hun ouderdoms- of overlevingsrente rentegewijs uitgekeerd.

Art. 27 (vroeger 34).

De premiën worden verleend :

A. — Tot een bedrag van ten hoogste 144 frank per jaar :

Voor de stortingen bestemd tot vestiging eener ouderdomsrente ten behoeve van de echtgenoot en de wettige kinderen der verzekeringsplichtigen en dervrijwillig verzekerden, wier inkomsten het bij het artikel 25 bepaald maximum niet overschrijden ;

B. — Tot een bedrag van ten hoogste 144 frank per jaar :

1° Voor de stortingen bestemd tot vestiging eener ouderdomsrente ten behoeve van de personen, wier inkomsten het bij artikel 25 bepaald maximum niet overschrijden ;

2° Tot vestiging eener overlevingsrente of, zoo de verzekerde jonkman, weduwnaar of uit den echt gescheiden is, tot vestiging van een kapitaal bestemd om te worden omgezet in overlevingsrente in geval van huwelijk of tweede huwelijk.

De bepalingen van artikel 13 zijn toepasselijk op het kapitaal gevormd

moyen des versements qui ont bénéficié des primes de l'État.

Art. 28 (ancien 33).

Les assurés libres des deux sexes bénéficieront de la majoration fixée à l'article 22 dans les conditions fixées pour l'attribution de l'allocation gratuite de vieillesse dont il est question au titre IV ci-après.

Il devra en outre avoir été versé à leur compte pour la constitution de la rente de vieillesse les sommes fixées à l'article 23 dans les conditions déterminées pour les assujettis.

Les versements annuels qu'auraient effectués les intéressés en qualité d'assujettis, entreront en ligne de compte dans les mêmes conditions pour la fixation des minima fixés à l'article 30.

La veuve et les orphelins des assurés libres pourront recevoir les majorations dont il est question aux articles 15 et 18 à condition que l'assuré ait opéré annuellement pour la constitution de la rente de survie un versement minimum de 36 francs au cours de chacune des cinq dernières années précédant celle de son décès.

Toutefois ces avantages seront accordés aux intéressés à condition que l'assuré ait versé une somme quelconque, s'il est décédé en 1926; au minimum, 36 francs, s'il est décédé en 1927; 72 francs en deux versements annuels de 36 francs au moins, s'il est décédé en 1928; 108 francs en trois versements annuels de 36 francs au moins, s'il est décédé en 1929 et 144 francs en quatre versements annuels de 36 fr. au moins s'il est décédé en 1930.

door middel der stortingen, waarvoor de Rijkspremiën werden verleend.

Art. 28 (vroeger 33).

De vrijwillig-verzekerden van beidelei kunnen genieten den bij artikel 22 bepaalden toeslag onder de voorwaarden vastgesteld voor het om niet verleenen der ouderdomstoelage, waarvan sprake in onderstaanden titel IV.

Bovendien moeten, tot vestiging der ouderdomsrente, op hunne rekening gestort worden de bij artikel 23 vastgestelde sommen onder de voorwaarden bepaald voor de verzekeringsplichtigen.

De jaarlijksche stortingen, die de belanghebbenden als verzekeringsplichtigen mochten hebben gedaan, dienen onder dezelfde voorwaarden tot vaststelling der bij artikel 30 bepaalde minima in aanmerking genomen te worden.

De weduwen en de weezen van de vrijwillig-verzekerden kunnen de bij de artikelen 15 en 18 bedoelde toeslagen ontvangen onder voorwaarde dat de verzekerde elk jaar in den loop van ieder der vijf jaren, die aan dat van zijn overlijden voorafgaan, ten minste 36 frank heeft gestort tot vestiging van de overlevingsrente.

Nochtans worden bedoelde voordeelen aan de belanghebbenden verleend, mits de verzekerde onverschillig welke som heeft gestort, indien hij in 1926 overleden is, minstens 36 fr., indien hij in 1927 overleden is; 72 fr. in twee jaarlijksche stortingen van minstens 36 frank, indien hij in 1928 overleden is; 108 frank in minstens drie jaarlijksche stortingen van minstens 36 frank, indien hij in 1929 overleden is, en 144 frank in vier jaar-

ART. 29 (ancien 36).

Les étrangers ne pourront bénéficier des avantages prévus au présent titre que si les pays d'origine garantissent aux Belges des avantages équivalents.

TITRE III.

Des Organismes de l'Assurance.

ART. 30 (ancien 37).

Les versements personnels des assujettis et les cotisations patronales y afférentes et les versements personnels des assurés libres sont déposés à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite qui est chargée de la gestion des capitaux *et de la constitution des rentes.*

Les règlements et les tarifs établis par cet organisme pour l'exécution de la présente loi, sont soumis à l'approbation préalable du Ministre de l'Industrie et du Travail.

ART. 31 (ancien 38).

Les employeurs ne peuvent obliger les assujettis ou les assurés libres à faire partie d'un organisme déterminé ni les empêcher de s'affilier à celui qu'ils ont choisi.

ART. 32 (ancien 39).

En vue de couvrir leurs frais d'administration, il sera accordé aux associations mutualistes reconnues ayant pour objet l'affiliation de leurs membres à la

lijksche storting van minstens 36 frank, indien hij in 1930 overleden is.

ART. 29 (vroeger 36).

De vreemdelingen worden met de in dezen titel voorziene voordeelen niet begunstigd tenzij de landen, waaruit ze herkomstig zijn, aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verzekeren.

TITEL III.

Verzekeringsorganismen.

ART. 30 (vroeger 37).

De persoonlijke storting der verzekeringsplichtigen en de daarmee in verband staande werkgeversbijdragen, alsmede de persoonlijke storting der vrijwillig-verzekerden worden in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gestort, die belast is met het beheer der gelden en met *het vestigen der renten.*

Al de door dat organisme voor de uitvoering dezer wet uit te vaardigen tarieven en reglementen dienen aan de voorafgaande goedkeuring van den Minister van Nijverheid en Arbeid te worden onderworpen.

ART. 31 (vroeger 38).

De werkgevers mogen aansluiting van verzekeringsplichtigen of vrijwillig-verzekerden bij een bepaald organisme noch opleggen, noch verhinderen.

ART. 32 (vroeger 39).

Ten einde de bestuurskosten te dekken, wordt aan de erkende mutualiteitsinstellingen, die ten doel hebben, met het oog op de uitvoering

Caisse Générale d'Épargne et de Retraite en vue de l'exécution de la présente loi, un subside annuel dont le montant sera fixé d'après un barème qui sera établi par arrêté royal.

TITRE IV.

De l'allocation gratuite de vieillesse

ART. 33 (ancien 40).

Les Belges résidant en Belgique qui ne bénéficieront pas de la majoration prévue aux articles 22 et 28, recevront à l'âge de 65 ans accomplis, une allocation annuelle de vieillesse dans les conditions ci-après déterminées.

Les ressortissants des pays étrangers qui accordent des avantages équivalents aux Belges peuvent également bénéficier de cette allocation.

ART. 34 (ancien 41).

Le montant maximum de l'allocation est fixé au tableau annexé à la présente loi. Si le requérant dispose de certaines ressources, la quotité maximum de l'allocation est diminuée du montant de ces ressources suivant un barème par tranches qui sera établi par arrêté royal.

ART. 35 (ancien 42).

Un arrêté royal déterminera les règles à suivre pour l'évaluation des ressources des intéressés. Il ne pourra être tenu compte que des ressources personnelles du requérant et de celles de son conjoint.

dezer wet hun leden bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas aan te sluiten, een jaarlijksche toelage verleend, waarvan het bedrag naar een bij Koninklijk besluit vast te stellen regeling zal worden bepaald.

TITEL IV.

Ouderdomstoeelage.

ART. 33 (vroeger 40).

De in België verblijvende Belgen, die den bij de artikelen 22 en 28 voorzien toelage niet mochten genieten, zullen op den leeftijd van volle 65 jaar onder navermelde voorwaarden om niet een jaarlijksche ouderdomstoeelage ontvangen.

De aanhoorigen van vreemde landen, die aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verleen, kunnen die toelage ook bekomen.

ART. 34 (vroeger 41).

Het maximum-bedrag der toelage is op de bij deze wet gevoegde tabel vastgesteld. Indien de aanvrager over sommige bestaansmiddelen beschikt, wordt het maximum-bedrag der toelage, naar een bij Koninklijk besluit vast te stellen regeling, trapsgewijs met het bedrag dier bestaansmiddelen verminderd.

ART. 35 (vroeger 42).

De regels, bij het schatten der bestaansmiddelen te volgen, worden bij Koninklijk besluit bepaald. Enkel de persoonlijke bestaansmiddelen van den aanvrager en van dezen echtgenoot mogen in aanmerking worden genomen.

Toutefois seront immunisées :

1° Pour la totalité :

a) *Les rentes de vieillesse et les rentes de survie constituées en exécution de la présente loi ;*

b) *La majoration prévue aux articles 22 et 28 et l'allocation gratuite prévue à l'article 40 dont bénéficie le conjoint du requérant ;*

c) *Les rentes et pensions accordées par l'Etat au requérant ou à son conjoint en sa qualité d'ancien militaire et pour faits de guerre ;*

d) *Les rentes et les suppléments et les compléments de pension accordés au conjoint du requérant en exécution de la loi relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des ouvriers mineurs ;*

e) *Les ressources constituant le salaire ou le revenu professionnel du requérant.*

2° A concurrence de 50 p. c. de leur montant :

a) *Les pensions accordées par l'Etat aux veuves ou ascendants des combattants morts pour la Patrie et des civils fusillés pendant la guerre ainsi que celles accordées aux déportés civils malades ou invalides ;*

b) *Les ressources constituant le salaire ou le revenu professionnel du conjoint du requérant ;*

c) *Les rentes, indemnités et allocations payées par application de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des accidents du travail.*

3° A concurrence d'un montant total de 600 francs si un seul des con-

Nochtans dienen daarvan te worden afgetrokken :

1° Tot hun volle bedrag :

a) *De in uitvoering dezer wet gevestigde ouderdoms- en overlevingsrenten ;*

b) *De bij de artikels 22 en 28 voorzienene toeslag en de bij artikel 40 voorzienene om niet verleende toelage, die de echtgenoot van de aanvragester (de echtgenoot van den aanvrager) geniet ;*

c) *De door het Rijk aan den aanvrager of zijn echtgenoot (de aanvragester of haar echtgenoot), wegens krijgs- en oorlogsfeiten verleende renten en pensioenen ;*

d) *De renten, alsmede de pensioenbijlagen en -aanvullingen verleend aan den echtgenoot van de aanvragester (de echtgenoot van den aanvrager), in uitvoering van de wet op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van onderdom en vroegen dood der mijnwerkers.*

e) *De inkomsten wegens het loon of de bedrijfsinkomsten van den aanvrager.*

2° Ten beloope van 50 t. h. van hun bedrag :

a) *De pensioenen, door het Rijk verleend aan weduwen of ascendenten van voor het Vaderland gesnevelde strijders en van in den oorlog doodgeschoten burgers, alsmede deze, verleend aan zieke of invalide gedepor-teerde burgers ;*

b) *De bestaansmiddelen, waarin het loon of de bedrijfsinkomsten bestaan ;*

c) *De renten, vergoedingen en toelagen, betaald bij toepassing van de wet dd. 24 December 1903 op de vergoeding van arbeidsongevallen.*

3° Ten beloope van een geheel bedrag van 600 frank, indien een der echt-

joint sollicite le bénéfice de l'allocation et de 1,200 francs si les deux conjoints demandent à bénéficier de cet avantage :

a) Les rentes, pensions et allocations de vieillesse dont le requérant et son conjoint sont bénéficiaires, sauf ce qui est dit au 1°, a et d, ci-dessus ;

b) La valeur en rente viagère calculée au taux de 10 p. c. des capitaux mobilier et immobilier possédés par le requérant et son conjoint et acquis par un effort d'épargne et de prévoyance des intéressés.

Toutefois, si le requérant et son conjoint sont propriétaires d'un seul immeuble et habitent celui-ci, le taux de la rente viagère sera calculé sur la valeur vénale diminuée d'une somme de 14,000 francs si l'immeuble est situé dans une commune comprise dans la 1re catégorie, de 15,000 francs s'il est situé dans une commune comprise dans la 2e catégorie, de 16,000 francs s'il s'agit d'une commune de la 3e catégorie, de 17,000 francs si la commune est placée dans la 4e catégorie et de 18,000 francs si celle-ci appartient à la 5e catégorie, et si l'immeuble a été acquis sous le bénéfice des dispositions de la loi du 11 octobre 1919 modifiée par celle du 25 juillet 1921, et d'une somme de 9,000, 10,000, 11,000, 12,000 et 13,000 francs pour les autres immeubles.

En vue de déterminer la catégorie dans laquelle est comprise une commune, il sera fait application de la classification, établie par le Ministère des Finances, pour l'exécution de l'article 41 des lois relatives aux impôts sur les revenus.

genooten om het genot der toelage verzoekt, en van 1,200 frank, indien de twee echtgenooten om dit voordeel vragen :

a) De ouderdomsrenten, pensioenen en toelagen, die de aanvrager en zijn echtgenoot (de aanvraagster en haar echtgenoot) genieten behoudens hetgeen in bovenstaand 1° a en d wordt bepaald ;

b) De waarde in lijfrente, omgerekend tegen 10 t. h. van de roerende en onroerende kapitalen, in 't bezit van den aanvrager en zijn echtgenoot (de aanvraagster en haar echtgenoot) en verkregen ten gevolge van spaarzaamheid en voorzorg van de belang hebbenden.

Nochtans, indien de aanvrager en zijne echtgenoot (de aanvraagster en haar echtgenoot) eigenaars zijn van een huis en het bewonen, zal het bedrag der lijfrente worden berekend naar de handelswaarde, verminderd met een som van 14,000 frank, indien het huis is gelegen in een gemeente begrepen in de 1re categorie, van 15,000 frank indien het is gelegen in een gemeente begrepen in de 2^e categorie, van 16,000 frank indien het een gemeente geldt der 3^e categorie, van 17,000 frank indien de gemeente is geplaatst in de 4^e categorie, en van 18,000 frank indien zij behoort tot de 5^e categorie, en indien het huis werd gekocht onder toepassing der bepalingen van de wet dd. 11 October 1919 gewijzigd door die van 25 Juli 1921, en met een som van 9,000, 10,000, 11,000, 12,000 en 13,000 voor de andere huizen.

Ten einde de categorie te bepalen waarin een gemeente is begrepen, zal de door het Ministerie van Financien ter uitvoering van artikel 41 der wetten betreffende de inkomsten belastingen vastgestelde indeeling worden toegepast.

ART. 36 (ancien 43).

Il sera porté en compte dans les ressources du requérant la rente alimentaire due par les descendants qui sont dans l'aisance.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour l'évaluation de la rente dont il s'agit. Dans le cas où les descendants ne payeraient pas à leurs ascendants la rente ainsi établie, celle-ci sera récupérée par l'État.

ART. 37 (ancien 44).

Ne peut prétendre à l'allocation, toute personne qui après avoir accompli sa 55e année, a diminué au profit de ses enfants ou d'autres personnes, ses moyens de subsistance dans une telle mesure qu'elle s'est par là même ouvert un droit à l'allocation.

ART. 38 (ancien 45).

Un arrêté royal règlera les conditions d'octroi de l'allocation gratuite aux requérants hospitalisés dans un établissement public ou privé aux frais des pouvoirs publics ou dont les frais d'entretien ou d'hospitalisation sont supportés par une tierce personne.

TITRE IV.

Dispositions générales.

ART. 39 (ancien 46 et 47).

Sera puni d'une amende de 1 à 25 francs, l'employeur ou son préposé qui n'aura pas opéré le prélèvement prévu à l'article 7 ou aura omis d'en verser le montant à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, concurren-

ART. 36 (vroeger 43).

Bij de bestaansmiddelen van den aanvrager dient te worden aangerekend de onderhoudstoelage verschuldigd door bemiddelde afstammelingen.

De regelen, bij het schatten van bedoelde onderhoudstoelage te volgen, worden bij Koninklijk besluit bepaald. Mochten de afstammelingen aan hun ascendenten de alzoo vastgestelde toelage niet betalen, dan zal deze door het Rijk worden ingevorderd.

ART. 37 (vroeger 44).

Hebben geen recht op de toelage, de personen die, na 55 jaar te hebben bereikt, ten voordeele hunner kinderen of andere personen hun bestaansmiddelen in dermate mochten hebben verminderd dat zij daardoor in den toestand van toelagegerechtigden komen te verkeeren.

ART. 38 (ancien 45).

Bij Koninklijk besluit zullen de voorwaarden worden bepaald, waaronder de ouderdomstoelage om niet wordt verleend aan de aanvragers, in een openbaar of bijzonder gesticht, ten bezware van de openbare machten, opgenomen of wier onderhouds- of verplegingskosten al dan niet in een dergelijk gesticht ten laste komen van een derden persoon.

TITEL IV.

Algemeene bepalingen.

ART. 39 (vroeger 46 en 47).

Wordt gestraft met eene geldboete van 1 tot 25 frank, de werkgever of zijn vertegenwoordiger, die de bij artikel 7 voorziene som niet afhoudt, of die mocht verwaarloozen, het bedrag er van te zamen met zijn bijdrage,

remment avec sa cotisation, dans les conditions fixées par l'arrêté royal.

Lorsque le prélèvement prévu à l'article 7 n'aura pas été opéré par l'employeur ou son préposé, à l'époque fixée au dit article, l'employeur sera en outre condamné à payer au moyen de ses deniers personnels, le montant du versement de l'assujetti.

Le jugement fixera le délai endéans lequel l'intéressé devra *effectuer les versements dont il s'agit.*

A défaut pour l'employeur de s'être exécuté dans le délai ainsi fixé, le recouvrement *des sommes dues* sera opéré par voie de contrainte comme en matière de contributions directes.

L'employeur ne peut récupérer directement ou indirectement auprès de l'assujetti la somme versée en exécution du dit jugement.

ART. 40 (ancien 48).

La peine prévue à l'article 39 sera appliquée autant de fois qu'il y aura d'omissions pour chaque assujetti.

ART. 41 (ancien 49).

Sera puni d'un emprisonnement de 8 jours à un mois et d'une amende de 26 à 200 francs ou d'une de ces peines seulement celui qui en vue de l'exécution de la présente loi aura contraint un assujetti ou un assuré libre à faire partie d'un organisme déterminé ou qui l'aura empêché à s'affilier à l'organisme de son choix.

onder de bij Koninklijk besluit vastgestelde voorwaarden, in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas te storten.

Wordt de bij artikel 7 voorziene afhouding door den werkgever of zijn vertegenwoordiger niet op het bij bedoeld artikel voorzien tijdstip gedaan, dan zal de werkgever daarenboven worden veroordeeld om het bedrag van de storting van den verzekeringsplichtigen te betalen uit zijn eigen geldmiddelen.

Het veroordeelend vonnis dient den termijn te bepalen, waarbinnen de belanghebbende *bedoelde stortingen dient te doen.*

Mocht de *werkgever* dit binnen den alzoo vastgestelden termijn niet doen, dan zal de invordering *van de verschuldigde sommen* door middel van ambtsdwang, gelijk in zake directe belastingen, plaats hebben.

De werkgever mag van den verzekeringsplichtige de in uitvoering van bedoeld vonnis gestorte som, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks terugvragen.

ART. 40 (vroeger 48).

De bij artikel 39 voorziene straf wordt toegepast zoo dikwijls de werkgever jegens een zijner verzekeringsplichtigen in verzuim is.

ART. 41 (vroeger 49).

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot één maand en met een geldboete van 26 tot 200 fr., of met slechts een dezer straffen degene die in verband met de uitvoering dezer wet aansluiting van een verzekeringsplichtige of van een vrijwillig verzekerde in een bepaald organisme oplegt of verhindert.

ART. 42 (ancien 50).

Sera punie d'un emprisonnement de huit jours à un an toute personne qui aura fait sciemment de fausses déclarations en vue de bénéficier ou de faire bénéficier des avantages prévus par la présente loi, ou en vue d'obtenir ou de faire obtenir la majoration ou l'allocation gratuite de vieillesse ou de faire majorer le taux de celle-ci.

La restitution des sommes indûment perçues sera en outre ordonnée.

ART. 43 (ancien 51.)

Sans préjudice de l'application éventuelle des articles 269 à 274 du Code pénal, seront punis d'une amende de 26 à 200 francs les employeurs ou leurs préposés qui refuseront de fournir aux personnes ou aux organismes chargés de l'exécution de la présente loi, tous les renseignements qu'ils demandent en vue de l'application de la présente loi.

ART. 44 (ancien 52).

Par dérogation à l'article 100 du Code pénal, le chapitre VII et l'article 85 du Livre I de ce Code sont applicables aux articles 41, 42 et 43 de la présente loi.

ART. 45 (ancien 53).

Les employeurs sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs préposés auxquels incombent les obligations prévues par la présente loi.

ART. 46 (ancien 54).

Une expédition des jugements ren-

ART. 42 (vroeger 50).

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, elke persoon die wetens en willens valsehe aangiften doet om de bij deze wet voorziene voordeelen te genieten of te laten genieten, of om den toeslag of de ouderdomstoelage om niet te verkrijgen of om het bedrag daarvan te laten vermeerderen.

Het terugbetalen van de ten onrechte getrokken sommen zal bovendien worden opgelegd.

ART. 43 (vroeger 51).

Onverminderd de eventueele toepassing van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met eene geldboete van 26 tot 200 frank gestraft, de werkgevers of hun vertegenwoordigers, die aan de personen of aan de organismen met de uitvoering dezer wet belast, de inlichtingen weigeren te verstrekken, waarom deze, met het oog op de toepassing dezer wet, vragen.

ART. 44 (vroeger 52).

Bij afwijking van artikel 100 van het Strafwetboek zijn hoofdstuk VII en artikel 85 van Boek I van dit Wetboek toepasselijk op de bij de artikelen 41, 42 en 43 dezer wet voorziene inbreuken.

ART. 45 (vroeger 53).

De werkgevers zijn burgerlijk aansprakelijk voor de betaling der geldboeten opgelegd aan hun vertegenwoordigers, waarop de bij deze wet voorziene verplichtingen rusten.

ART. 46 (vroeger 54).

Een expeditie van de vonnissen,

dus, en exécution des articles 39, 41, 42 et 43 de la présente loi sera adressée au Ministre de l'Industrie et du Travail.

ART. 47 (ancien 55).

Sauf en ce qui concerne les majorations accordées aux assujettis qui ont effectué régulièrement les versements réglementaires pendant chacune des quinze années précédant l'entrée en jouissance de la rente et dont le montant est exclusivement à charge de l'État, les dépenses nécessaires au paiement des majorations accordées en exécution des articles 22 et 28 et de l'allocation gratuite, sont à charge de l'État pour cinq huitièmes, des provinces pour un huitième et des communes pour deux huitièmes. Les communes peuvent faire intervenir les commissions des hospices et les bureaux de bienfaisance en tout ou en partie dans le paiement de leur part, après approbation de la Députation permanente, la Commission des hospices et le bureau de bienfaisance entendus.

ART. 48 (ancien 56).

Le paiement des rentes, des majorations et des allocations gratuites sera réglé par arrêté royal. Un arrêté royal fixera également les conditions de récupération des sommes avancées par l'État pour compte des provinces et des communes, pour le paiement des majorations et des allocations gratuites.

ART. 49 (ancien 57).

Les procurations, quittances, certificats et autres pièces relatifs à l'exécution de la présente loi sont délivrés gratuitement et dispensés du droit de

geveld in uitvoering van de artikels 39, 41, 42 en 43 dezer wet, dient aan den Minister van Nijverheid en Arbeid te worden overgemaakt.

ART. 47 (vroeger 55).

Behoudens wat betreft de toeslagen, verleend aan de verzekeringsplichtigen die geregeld de vereischte stortingen hebben gedaan in elk der vijftien jaren die aan het ingaan der rentevooraafgaan, en waarvan het bedrag uitsluitend ten laste is van het Rijk, komen de uitgaven, noodig tot het betalen der toeslagen verleend in uitvoering van de artikelen 22 en 28, en van de ouderdomstoelage om niet, voor vijf achtsten ten bezware van het Rijk, voor een achtste ten bezware van de provinciën en voor twee achtsten ten bezware van de gemeenten. De gemeenten mogen de godshuis- en armbesturen, mits voorafgaande goedkeuring door de Deputatie, betrokken besturen gehoord, geheel of gedeeltelijk in de betaling van hun aandeel doen tegemoetkomen.

ART. 48 (vroeger 56).

De betaling der renten, toeslagen en ouderdomstoelagen zal bij Koninklijk besluit worden geregeld. De voorwaarden, waaronder de sommen, door het Rijk voor rekening der provinciën en gemeenten ter uitkeering van de toelagen en ouderdomstoelagen voorgesloten, dienen te worden teruggevorderd, worden eveneens bij Koninklijk besluit bepaald.

ART. 49 (vroeger 57).

De volmachten, quitantiën, getuigschriften en andere stukken, tot de uitvoering dezer wet betrekkelijk, worden kosteloos uitgereikt en van

timbre, de greffe et de l'enregistrement.

ART. 50 (ancien 58).

Les rentes, majorations et allocations acquises en vertu de la présente loi sont incessibles et insaisissables sauf ce qui sera disposé par l'arrêté royal pris en exécution de l'article 38 en ce qui concerne les vieillards hospitalisés aux frais des pouvoirs publics.

ART. 51 (nouveau).

Les ouvriers mineurs et veuves d'ouvriers mineurs titulaires de la pension de vieillesse prévue par la loi spéciale, ne peuvent être admis au bénéfice de la majoration ni de l'allocation prévue aux articles 22, 28 et 33 de la présente loi.

ART. 52 (ancien 59).

Les dispositions de la présente loi entreront en vigueur le 1er janvier 1926.

Toutefois, celles prévues au titre IV seront applicables aux intéressés nés à partir du 1er octobre 1861.

Les mesures d'application seront réglées par arrêté royal.

ART. 53 (ancien 60).

La loi du 10 mai 1900 modifiée par celle du 5 juin 1911 est abrogée à partir du 1er janvier 1926. Toutefois, il n'est dérogé en rien aux dispositions des lois du 5 juin 1911, 5 mars 1912, 26 mai 1914, 25 octobre 1919 et

griffie- en zegelrecht, alsmede van registratie vrijgesteld.

ART. 50 (vroeger 58).

De krachtens deze wet verworven renten, toeslagen en ouderdomstoelagen zijn vatbaar noch voor overdracht noch voor beslag, behoudens wat daaromtrent bij Koninklijk besluit te geven ter uitvoering van artikel 38, zal worden bepaald, wat de ten zware van openbare machten in een gesticht verpleegde oude lieden betreft.

ART. 51 (nieuw).

De mijnwerkers en weduwen van mijnwerkers, die het bij de bijzondere wet voorzien ouderdomspensioen genieten, mogen noch met den toeslag, noch met de toelage, voorzien bij de artikels 22, 28 en 33 dezer wet, worden begunstigd.

ART. 52 (vroeger 59).

De bepalingen dezer wet treden in werking op 1 Januari 1926.

De in titel IV vervatte bepalingen zijn echter van toepassing op de belanghebbenden geboren op en na 1 October 1861.

De toepassingsmaatregelen worden bij Koninklijk besluit bepaald.

ART. 53 (vroeger 60).

Op 1 Januari 1926 wordt de wet van 10 Mei 1900, gewijzigd bij deze van 5 Juni 1911, buiten werking gesteld. Er wordt nochtans in niets afgevoeren van de bepalingen der bij Koninklijk besluit van 30 Augustus 1920

20 août 1920, coordonnées par l'arrêté royal du 30 août 1920 sur les pensions des ouvriers mineurs.

Art. 54 (ancien 61).

Les dispositions de la loi du 20 août 1920 sont applicables aux personnes nées avant le 1er octobre 1861.

samengeschaelde wetten van 5 Junⁱ 1911, 5 Maart 1912, 26 Mei 1914 25 October 1919 en 20 Augustus 1920 op de pensioenen der mijnwerkers.

Art. 54 (vroeger 61).

De bepalingen der wet van 20 Augustus 1920 zijn van toepassing op de personen geboren vóór 1 October 1861.

